

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	11XECdo/11/2016
Identifikačné číslo spisu:	2309220114
Dátum vydania rozhodnutia:	28.04.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:2309220114.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej: POHOTOVOŠŤ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: XX XXX XXX, zastúpenej advokátskou kanceláriou A., s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: XX XXX XXX, proti povinnej: Y. W., bývajúca vo T. XX, XXX XX T., o zastavení exekúcie, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 13 Er 952/2009, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 27. februára 2014, sp. zn. 6 CoE 205/2013, takto

rozhodol:

I. Návrh na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.

II. Dovolanie oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 27. februára 2014, sp. zn. 6 CoE 205/2013, o d m i e t a.

III. Povinnej sa nepriznáva náhrada trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Galanta (ďalej aj „exekučný súd“) poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie proti povinnej na vymoženie sumy 747,48 Eur s príslušenstvom v zmysle ustanovenia § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na základe exekučného titulu, ktorým bol vykonateľný rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. v Bratislave, sp. zn. SR 07561/09 z 10. júla 2009.

2. Exekučný súd uznesením z 22. februára 2013, č. k. 13 Er 952/2009-31 exekúciu zastavil a súdnemu exekútorovi nepriznal náhradu trov exekúcie. Zastavenie exekúcie odôvodnil nespôsobilosťou rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom. Rozhodcovský súd totiž odvodzoval svoju právomoc z rozhodcovskej doložky dohodnutej medzi oprávnenou a povinnou v zmluve o úvere (vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru ako súčasť tejto zmluvy) majúcej charakter

spotrebiteľskej zmluvy. Rozhodcovská doložka mala podľa názoru exekučného súdu charakter neprijateľnej, a teda neplatnej zmluvnej podmienky, pretože nebola dohodnutá individuálne (ale bola dohodnutá ako súčasť štandardnej formulárovej zmluvy) a spôsobovala značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech povinnej ako spotrebiteľa, keďže ju nútila, v prípade podania žaloby voči nej oprávnenou na rozhodcovskom súde, podrobiť sa rozhodcovskému konaniu bez možnosti domáhať sa ochrany svojich práv na všeobecnom súde.

3. O odvolaní oprávnenej Krajský súd v Trnave rozhodol (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 27. februára 2014, sp. zn. 6 CoE 205/2013 tak, že odvolaním napadnuté uznesenie exekučného súdu potvrdil, návrhy oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p. a § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. zamietol a rozhodol o trovách odvolacieho konania. Potvrdenie uznesenia odôvodnil jeho vecnou správnosťou [§ 219 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej aj „O. s. p.“)]. Stotožnil sa so záverom exekučného súdu, že v danom prípade je rozhodcovská doložka neprijateľnou zmluvnou podmienkou, teda je neplatná. Neplatná rozhodcovská doložka nezakladá právomoc rozhodcovského súdu konať a rozhodnúť, preto exekučný titul je nulitný, právne neúčinný, neschopný vyvolať právne následky - materiálne nevykonateľný

4. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená dovolanie. Dovolanie odôvodnila dovolacími dôvodmi uvedenými v ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/, b/ a c/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „O. s. p.“). Dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. konkretizovala vadami konania podľa § 237 písm. a/, b/, d/ a f/ O. s. p. (t. j. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie a že účastníkom konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom). Zároveň navrhla, aby dovolací súd konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskej únie o výklad v dovolaní špecifikovaných prejudiciálnych otázok.

5. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej len „C. s. p.“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe úpravy z prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže však dovolanie tu bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení O. s. p. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov C. s. p. o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov dovolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a 2 C. s. p.), ako aj o potrebe ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

6. V danom prípade najvyšší súd rozhoduje o odvolaní a dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 6 ECdo 248/2013, 6 ECdo 258/2013, 6 ECdo 308/2013, 6 ECdo 314/2013, 6 ECdo 323/2013, 6 ECdo 49/2014, 6 ECdo 73/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle ustanovenia § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

7. O náhrade trov dovolacieho konania bolo potom rozhodnuté podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 256 ods. 1 C. s. p. (per analogiam), keď výsledok dovolacieho konania obdobný jeho zastaveniu zaviniла neprípustným dovolaním oprávnenej, povinnej však v takomto konaní preukázateľne žiadne trovy (majúce sa nahradiť) nevznikli.

8. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.